ต ว อ ย างก อ น พิมพ

สั่งพิมพ

ฎี ก าต ดสินเ ก ่ยวกับปญหาขอกฎหมาย

คำ พ ิ พากษาศาลฎีกาที่ 590/2535

นาง ร จ ต เปรุนาวินโจทก

น าง ฉวีวรร ณ ศิลป บรรเลง กับพวกจำเลย

ป. พ. พ. มาตรา 1356, 1363, 1381, 1382, 1393, 1394

ป. ว . พ. ม าตรา 55, 183

เ จ าของที่ดินยกที่ดินใหแกบุตรทั้งหกถือกรรมสิทธิ์ร วมกันโดยไมม ว ตถุประสงคจ ะ ใ ห เ ป> น เ จ า ข อ ง ร ว ม ก น ม ล ก ษ ณ ะ เ ป> น ก า ร ถ า ว ร อ น จ ะ แ บ ง แ ย ก ก น ไ ม ไ ด ต า ม ป ร ะ ม ว ล ก ฎ ห ม า ย แ พ ง แ ล ะ พ า ณ ช ย ม า ต ร า1363 ว ร ร ค แ ร ก โ จ ท ก ใ น ฐ า น ะ ผ จ ด ก า ร ม ร ด ก ข อ ง เ จ า ข อ ง ร ว ม ค น ห น ง จ ง ม ส ท ธ ฟ อ ง ข อ ใ ห แ บ ง ก ร ร ม ส ท ธ ร ว ม ใ น ท ด น แ ป ล ง พ พาทได ที่ดินพิพาทใสชื่ อ ผ ถือกรรมสิทธิ์รวมทุกคนไวโดยไมไดมี ก ารตกลงแบงแยกกันเป>นสัดสวนในระหวางเจาของ รวม การถือครอ ง ที่ดินของจำ เ ลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 ซึ่งเป>น เ จา ข องรวมเป>นการครอบ ครองแ ท นเจาของรวมคนอ ่นที มิไดอยู อาศัยในที่ดิน พิพาท จ าเลยที่ 1 จะอางการครอบ ครองปรปกษไมไดจนกวา จ ะไดบอกกลาวเปลี่ยนลักษณะแหง การยึดถือ ต า มประ ม วล กฎหมายแพงและพาณิชยมาตรา 1381 เสียกอน เมื่อไม ไ ดแ ส ดงเจตนา เปลี่ ย นลักษณะ แหงการยึดถือแ ก เจาของรวมคนอื่นวาจะยึดถ อครอบครองเป>นของตนจำเลยที่ 1 ไ ม ได กรรมสิทธิ์ในที่ดินสวนที่ครอบครอง โจทกฟEองขอใหจำเลยทั้งสี่แบงสวนกรรมสิ ท ธ ิ์รวมใน ที่ดิน พิพ า ทใหโจ ท ก ปญหามีเพียงวา โจทกมีสิทธิเรียกใหแบงสวนขอ ง ตนไดหรือไม ขอที่ ว าจำเลยที่ 1 ค ร อบครองบานและโรงรถอยู จะไดภารจำยอมในที่ดินพิพาทส ว นที่ปลูกส รางน ั้นหรือไม ไมเป>น ป ระเด็ น พิพาทในคดี เพราะวาภารจำยอมไมถูกกระทบกระเทื อ นจ า กการแบงแยกกรรมสิทธิ์ที่ดิน พ พาท ตามประมวลกฎหมายแพงและพาณิชยมาตรา 1393,1394

โ จ ทกฟE อ งวา โจทกเป>นผู จัดการมรดกของพลตรีประสิทธิ์ เปรุ น าว น ตามคำสั่งศาล แพง พลตรี ปร ะ สิทธิ์เป>นเจาข อ งรวมกับจำเลยทั้งสี่ในที่ดินโฉนดเลขที่ 2624 เนื้อ ที่2 งาน 38 ตารางวา โด ย พล ตรีประสิทธิ์มี ก รรมส ทธิ์ในที่ดินดังกลาวอัตรา 1 ใน 6 ขอ ง ท ่

ดินทั้งหมด คิดเป>นเนื้อที่ 39 2/3 ต ารางวาจำเลยที่ 1 มีกรรมสิทธิ์ในอัตรา 2 ใน 6 คิด
เป>นเนื้อที่ 79 1/3 ต าร า งวา จำเลยที่ 2 ที่ 3 และท 4 มีกร ร มสิทธิ์ในที่ดินอัตราสวน
คนละ 1 ใน 6 คิดเป>นจำนว น เนื้อที่คนละ 39 2/3 ตารางวา

โ จ ท ก ไ ด แ จ ง ใ ห จ า เ ล ย ท ง ส่ แ บ ง แ ย ก ที่ดิ น ใ น ส ว น ท เ ป> น ข อ ง พ ล ต ร ป ร ะ ส ท ธ ใ ห แ ก โ จ ท ก ใ น ฐ า น ะ ผ จ ด ก า ร ม ร ด ก ข อ ง พ ล ต ร ป ร ะ ส ท ธ ป ร า ก ฏ ว า จ า เ ล ย ท 2 ท 3 แ ล ะ ท 4 ไ ม ข ด ข อ ง แ ต จ า เ ล ย ท 1 ไ ม ย น ย อ ม ท ง ไ ม ส ง ม อ บ โ ฉ น ด ท ด น ใ ห โ จ ท ก ไ ป จ ด ท ะ เ บ ย น ใ ส ช อ ท า ย า ท ข อ ง พ ล ต ร ป ร ะ ส ท ธ ต า ม ก ฎ ห ม า ย โ จ ท ก จ ง ใ ห ท น า ย ค ว า ม ม ห น ง ส อ ถ ง จ า เ ล ย ท 1 ใ ห ส ง ม อ บ โ ฉ น ด ท ด น ด ง ก ล า ว แ ก โ จ ท ก เ พ อ น า ไ ป จ ด ท ะ เ บ ย น ใ ส ช อ ท า ย า ท ก บ นํ า ไ ป แ บ ง แ ย ก ท ด น ต อ ไ ป แ ต จ า เ ล ย ท 1หลีก เ ล ย ง ไ ม ย อมร บ ห น ง ส อ ข อ ง ท น า ยความ โ จ ท ก ขอให บั ง ค บ จ า เ ล ย ทั ง ส ใ ห น า โ ฉ น ด ไ ป ใ ห พ น ก ง า น ท ด น แ ล ะ แ บ ง แ ย ก ท ด น โ ฉ น ด เ ล ข ท 2624จ า น ว น 1 ใน 6 สว น ของท ดิ นดังก ล า ว ใ ห แกโจทก หากจํา เ ลยทั้งส ไมยอม จ ดการแบงแยก ใหถือเอาคําพิพากษาของศาลเป>นการแสดงเจตนาแทนและถาการ แ บงแย ก ที่ดิน ไมอาจก ร ะทําได ใหศา ล มีคําสั่งใหขายโดยประมูลราคาระหวางกันเ อ ง หา ก ไ มส า ม ารถตก ล ง กันได ใ ห เ อ า อ อ ก ข า ย ท อ ด ต ล า ด น า เง น ที่ ข า ย ไ ด แ บ ง ใ ห โ จ ท ก ใ น อ ต ร า 1 ใ น 6 ข อ ง ร า ค า ท ข า ย ท ง ห ม ด ห า ก ไ ม ส า ม า ร ถ ด า เ น น ก า ร ด ง ก ล า ว ข า ง ต น ไ ด ใ ห จ า เ ล ย ท ง ส ร ว ม ก น ช ด ใ ช ค า ท ด น ต า ม ฟE อ ง แ ก โ จ ท ก ค ด เ ป> น เ ง น 595,000 บ า ท พ ร อ ม ด อ ก เ บ ย ใ น อ ต ร า ร อ ย ล ะ 7.5 ต อ ปL น บ แ ต ว น ฟE อ ง จ น ก ว า ช า ร ะ เ ส ร จ

จ า เ ล ย ท 1 ใ ห ก า ร ว า การไดกร ร มสิทธิ์รวมของ พ ลตรีประ สิ ทธิ์ แ ล ะ จํา เ ลย ท 1 พ รอ ม พ่ น องอีก 3 ค น ไ ด มาโด ย ก า ร ยกใหโดยเสนหา จาก น าวา โ ทพร ะ ป ร า บ อังว ะ แ ละนา ง ปราบ อั ง ว ะ บ ดา ม า รดา น า ง ปรา บ อั ง ว ะ ไ ดตกล ง ก บ ท า ย า ท ท กค น ว า ท่ ดินก ร ร ม สิ ท ธ์ ร ว ม พ พ า ท นี้เป>น ข อ ง เ ก า แ ก แ ล ะ ไ ด ป ล ก บ า น ใ ห อ ยู อาศัยอยางถาวร บานของนาวาโทพระปราบอังวะอันเป>นบา น เก า แกประมาณ เกือบ 70 ปL แล ว หา มมิ ให มีกา รแ บ ง แย กก รรม สิท ธิ์ร วม โ ดยใ หจํ า เ ลย ที่ 1 เ ข าค รอ บ ค รอ งอยู อา ศัย ใน บา น ด งกลาวอ ย างเป>นเจาของบานมาตลอดสําหรับพลตรีประสิ ทธิ์ ห ลังจากที่ไดโอนเขาชื่อเป>นเจาของ ก รรมสิทธิ์รวมแลว ตั้งแตวันที่ 10 ตุลาคม 2489 ไมเคยเข า มาอยู อาศั ย และมีส วนใชประโ ย ช น ใ น ท ดิ น ต อ ม า เ ด อ น เ ม ษ า ย น 2502 พ ล ต ร ป ร ะ ส ท ธ ไ ด ม า ข อ ใ ห จ า เ ล ย ท 1 ท 2 แ ล ะ ท 3 แ ล ะ น า ง ถ น อ ม ฤ ด ภ ม ภ ก ด ล ง ชื่อ ย น ย อ ม ใ ห พลโทสุข เปรุนาวินเขาชื่อเป>นเจา ข องกรรมสิทธิ์รวมดวยอางวาพลโท สุ ข เป>นพี่ชายและไดมีการตกลงกันวาจะไมมีการแบงกรรมสิทธิ์ในที่ดินแปลงนี้อ ย า งเด็ดขาด จําเลย

ที่ 1 ไดครอบ ค รองที่ดินพรอมสิ่งปลูกสรางคือบานเลขที่

379 แ ล ะ ที่ดินซึ่งเป>นที่ตั้งบานเรือนทรง

ไ ทยกับโรงรถและไดอยู อาศัยในที่ดินซึ่งเป>นที่ตั้งของบาน โ รงรถ โดยสงบเปNดเผยดวยเจตนาเป>น เ จ า ข อ ง ต ล อ ด ม า ตั้ ง แ ต เ กิ ด เ ป> น เ ว ล า เ กื อ บ50 ปL แ ล ว จํ า เ

ล ย ที่ 1 จ ง ไ ด ก ร ร ม สิ ท ธิ์ ใ น ที่ ดิ น ซึ่ ง ค รอบครองอยู คือที่ดินที่เป>นที่ตั้งบานเลขที่ 379 และบานเรือนทรงไทยพรอ ม โรงรถของจําเลยที่ 1 แล ะ บานของจําเลยที่ 1 นั้น จําเลย ที่ 1 ไดอยู อาศัยเกินกวา 10 ปL แลว บานจึงเป> น ภารจํายอมกับ ที่ดินแปลงพิ พ าทโจ ทกฟEอง ข อแบงแยกกรรมสิทธิ์รวมไมได โ จทกมิ ไ ดมีหนังสือบอกกลาวทวงถาม ใหจําเล ย ที่ 1 แบงแยกกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินแปลงพิพาท ขอใหยกฟEอง

จ ําเลย ท 2 ท 3 และที่ 4 ใหการวา ไมเคยชัดของในการที่ โ จ ท ก ขอแบงแยกที่ดินโฉนดดัง กลาว แต การ แ บงแยกไมอาจกระทําไดเนื่องจากจําเลยที่ 1 ซึ่งเป>นผู เก บรักษาโฉ น ดและ เป>นผู อยู อาศัยใน

ท ดิ น ด ง ก ลาว ไ ม ย อ ม ใ ห ม ก า ร แบง แ ย ก ท ง ๆ ท เ จ า ข อ ง ร ว ม ค น อ น ไ ม ข ด ข อ ง จ ง ไ ม ใ ช ค ว า ม ผิ ด ข อ ง จ า เลยท 2 ท 3 แ ละ 4 ข อ ใ ห ยกฟEอ ง

ศาล ช นตนพิพ า กษาให จ า เลยทั้งสี่แบงแยกโ ฉ นดที่ดินเลขที่2624 เล ข ที่ดิน 227 ตําบล ศิริราช (บาง เ ส า ธ ง) อําเภอบางกอกนอยกร ง เทพมหานค ร ใหโจทก 1 ใน 6 สวน ถาจ า เ ล ยไมสามารถตกลงกัน ไ ด ว า จะแบงกันอยางไร ใหขายทร พยสินดังกลาวโดยป ร ะมูลราคา ก ันระหวางเจาของรวมกอ น หากไม ส ามารถตกลงกันไดใ ห ประมูลออกขายทอดตลาดนํา เงินที่ ข ายมาแบงใหโจทก 1 ใน 6 สวน จ า เลยที่ 1 อุทธรณ ศาลอุทธรณพิพากษายืน จําเลย ที่ 1 ฎีกา

ศ าลฎีกาวินิจฉัยวา " ขอเท็จจริงที่คู ความรับกันฟงไดวาโจ ท ก เ ป>นผู จัดการมรดกของพล ต รีประสิทธิ์ เปรุนาว น ตามคําสั่งศาลที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 2624 ตําบลศิร ราช (บางเสาธ ง) อําเภอบางกอ ก น อย กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ 238 ตารางวา เดิมเป>นของนาวาโทพระ ปราบอังว ะ และนางปราบอัง วะ (พวง เ ป ร ุนา ว ิน) หล งจากนาวาโทพระปราบอังวะถึง แกก ร รม แ ลว นางปราบอังวะไดยกที่ดิน ดังกล า วใหบุตร 6 คน ถื อ กรรมสิทธิ์ร วมกันคือ พลตรีปร ะ ส ิ ท ธ เ ป ร ุ น า ว ิ น จ า เล ย ที่ 1 จ า เล ย ที่ 2 จํา เ ล ยที่ 3 พลโท ส ุ ข เ ป ร น า ว น แ ล ะ น า ง ถ น อ ม ฤ ด ภ ม ภ ก ด ต อ ม า น า ง ถ น อ ม ฤ ด ไ ด โ อ น ส ว น ข อ ง ต น ใ ห จ า เ ล ย ท 1 ป จ จ บ น ท ด น พ พ า ท ม ผ ถ อ ก ร ร ม ส ท ธ ร ว ม 5 ค น ค อ พ ล ต ร ป ร ะ ส ท ธ จ า เ ล ย ท 2 จ า เ ล ย ท 3 จ า เ ล ย ท 4 ใ น ฐ า น ะ ผ จ ด ก า ร ม ร ด ก พ ล โ ท ส ข ถ อ ก ร ร ม ส ท ธ ค น ล ะ 1 ใ น 6 ส ว น จ า เ ล ย ท 1 ถ อ ก ร ร ม ส ท ธ 2 ใ น 6 ส ว น ค ด น โ จ ท ก ฟE อ ง ข อ ใ ห จ า เ ล ย ท ง ส แ บ ง ส ว น ข อ ง พ ล ต ร ป ร ะ ส ท ธ เ น อ ท 39 2/3 ต า ร า ง ว า ป ญ ห า ต า ม ฎ ี ก า ข อ ง จํา เ ล ย ท 1 ป ร ะ ก า ร แ ร ก ม ว า วัต ถ ป ร ะ ส ง ค ใ น ก า ร เ ป> น เจ า ข อ ง ร ว ม ใ น ท ด น พ พ า ท ม ล ั ก ษ ณ ะ เ ป> น ก า ร ถ า ว ร ห ร อ ไ ม เ ห น ว า ห ล ง จ า ก น า ง ป ร า บ อ ง ว ะ ถ ง แ ก ก ร ร ม แ ล ว ใ น ระหว า ง ท า ย า ท ท ง หกซึ งเป> น เ จ าของรว ม ในที่ดินพิพา ท ก็ยังม การโ อ นและขอแบงแยก โดยเมื่อ พ. ศ. 2528 น า งถนอมฤดี ภ มิภักดิ์ ไดโอนสวน ของตนใหแกจํ า เลยที่ 1 และ ใ น พ. ศ. 2525 เจา ข อ งร ว มก็ ไ ดไ ป ขอแบงแยกส ว นข องตนตอเจาพนัก ง านที่ดินต า ม เ อก ส า ร ห ม า ย จ.5, จ.12 ถ ง จ.19 แ ต ไ ม ส ามาร ถ ต ก ล ง ก น ไ ด จ า เ ล ย ท 2, ที 3 แ ล ะ ท 4 ก ใ ห ก า ร แ ล ะ เ บ ก ค ว า ม ว า เ ต ม ใ จ แ ล ะ ป ร ะ ส ง ค จ ะ แ บ ง แ ย ก ท ด นพ พ า ท เ ป> น ส ว น ข อ ง ต น ค ง ข ด ข อ ง แ ต ต ว จ า เ ล ย ท 1 ผ เ ด ย ว แ ม น า ง ป ร า บ อ ง ว ะ จ ะ ใ ห ท ด น แ ก บ ต ร โ ด ย ป ร ะ ส ง ค จ ะ ใ ห บ ต ร อ ย ร ว ม ก น ใ น ท ดิ น พ พ า ท ต า ม ที่ จ า เ ล ย ท 1 น า ส บ แ ต ก เป>นเ พีย ง ค ว า ม ป ระสงค ข อ ง ผู เป>น ม ารด า ที่ย อ มประ ส งค จ ะ ใ หบุ ต รอยู พร อ มเพรีย ง กันในที ดิน ข องบิดาม า ร ด า ก า ร ที น า ง ป ร าบอังวะเ จ า ของที่ ด น ยกท ด น ใ ห แ กบ ต รร ว ม กัน โ ด ย บุตรบ า ง ค น ไ ม ไ ด อาศ ั ย อ ยู ใ น ท ด น แป ล งด งกลาว ด ว ย แ ล ะ เ จ า ข อ ง ร ว ม ส ว น ใ ห ญ ป ร ะ ส ง ค จ ะ แ บ ง แ ย ก ม ใ ช เ ป> น เ รื่ องที่มีวัตถุประสงคจะ ใ หเป>นเจาของรวมกันมีลักษณะเป>นการถาวรอันจะแบ งกันไมไ ดตามค ว ามหมายแหง ป ระมวล ก ฎ หมายแพงและพาณิชย มาตรา 1363 วรรค

แรกดังนั้น โจทกในฐานะผู จัดการมรดกของพล ต รี ประสิทธ เจาของรวมคนหนึ่งจึงมีสิทธิ
ฟEองขอใหแบงกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินแปลงพิพาทได

จ า เ ล ย ท 1 ฎ ก า ป ร ะ ก า ร ต อ ม า ว า จ า เ ล ย ที 1 ไ ด ค ร อ บ ค ร อ ง ป ร ป ก ษ ที่ ด น พ พ า ท ส ว น ท ป ล ก บ า น เ ล ข ท 379 บ า น ท ร ง ไ ท ยและโ ร ง ร ถ จ น ไ ดก ร รม ส ท ธิ แลว โ จ ทกไมมีสิทธิฟEองขอ แ บงนั้น เห็นวา จ ำเ ล ยที่ 1, ท 2 และที่ 3 ครอบครองที่ดินพิพาทและปลูกบา น อยู ในที่ดินดังก ล าวในฐ า นะเจา ข อง กรรมสิ ท ธิ ร วมเนื่องจากเป>นบุตรของนางปราบอังวะเจาของเ ด ิม สวนพลตรีประสิทธิ์และพลโทสุข แตง ง านแลวแยกครอบครัวไปอยู ที่อื่น ที่ดินพิพาทคงใสชื่อผู ถือกรรมสิท ธ ิ์รวมทุกคนไวโดยไม ไดมี การ ต กลงแบงแยก ก ันเป>นสัดสวนในระหวางเจาของรวมแตอยางใ ด การ ถ ือครองที่ ดินของจำเลยที่ 1 ท 2 และที่ 3 จึงเป>นการครอบครองแทนเจาของรวมคนอื่นที่มิไ ดอ ย อาศัยในที่ดินพ พาทดวย กรณีเชนนี้จำเลยที่ 1 จ ะ อ างการครอบครองปรปกษในที่ดิ นพิ พ า ทอันเป>น ก รรมสิทธิ์รวมไ มไ ด จนก ว าจ ะไ ด บอ ก กลา วเป ลี่ยน ลักษ ณะแ หงก าร ยึด ถื อตา มปร ะม ว ลกฎ หมา ยแพ งแล ะพา ณิช ย มาตรา 1381 เส ยกอน เมื่อไมปรากฏวาจำ เลยที่ 1ไ ดแสด ง เจตนาเปลี่ยนลักษณะการยึดถือแก เ จาของรวมคนอื่นวาจะยึดถือครอบ ครองบานทั้ ง สอ ง ห ล ง โ ร ง ร ถ และ ท ด น ด ง ก ล า ว เ ป> น ข อ ง ต น แ ล ว จ าเล ย ท 1 จ ง ไ ม ไ ด ก ร ร ม ส ท ธ ใ น ท ด น ส ว น ท ค ร อ บ ค ร อ ง

จ า เ ล ย ที่ 1 ฎีก า เ ป> น ขอ ส ุด ท ายว า ศาล ช ั้น ต นกำห น ดประ เ ด็น ข อพิพาทขาด ไป ควรจ ะ มีประเด็ น เ พิ่ม ค ือบ่านเลขที่ 379 บานทรงไทยและโรงร ถ ไ ด ภ าร จ า ย อม บนที่ ดินที่ปล ก สรางหร อไม และประเ ด ็น เรื อ ง อำ น าจฟEอง เพ ร าะจ าเลยที่ 1 ไดให การไวแล ว วาก อ นฟEองโจทก ไ มไดบอกกลาวให จ ำเลยที่ 1 ไปแบง แ ยกกรรมสิทธิ์แต ประการใดเห็นวา โจทก ฟE อ ง ขอใหจำเลย ท ั้งส ่แบงสวนกรรมสิทธิ์รวมใน ที่ดินพิพาทใ ห โจทกข อ ที่ว า บ า นเลขที่ 379 บา น เรือนไทยและโรงรถ ท ี่จำเลยที่ 1 ครอบครองอยู จะ ไ ด ภารจำ ย อมในที่ดิ น ที่ปลูก ส รางหรือไมหาใชเป>นปร ะ เด็นขอพ พาทในค ด ีน ้ไม ปญห า คดีนี้มีเพียง ว า โจทกเป> น เจาของกรรมสิทธิ์รวมจ ะ ม สิทธิเรียกใหแบ ง ส วนของ โจทกหรือไมเทานั้น และแมหาก จ ะ ม ีภารจำยอมดัง ที่จำเลยที่ 1อาง ภ า รจำยอมนั นก็หา ถู กกระท บ กระ เ ท ือ นจากการแ บ งแย ก กร ร มสิทธิ์ ท ่ด นพิพาทไมตามประมวลกฎหมาย แพงและพาณิช ย มาต ร า 1393และมาตรา 1394 สวนป ร ะเด็นเรื่อง อ านาจฟEองนั น เห็นวา โจ ท กบรรยา ย ฟE อ ง แ ล ว วา โ จ ท ก ไ ด ต ดต อ จ า เ ล ย ท ง ส ใ ห จ ด ก า ร แ บ ง แ ย ก ท ด น พ พ า ท ใ น ส ว น ข อ ง พ ล ต ร ป ร ะ ส ท ธ ใ ห แ ก โ จ ท ก แ ต จ า เ ล ย ท 1 ไ ม ย อ ม แ ล ะ ไ ม ส ง ม อ บ โ ฉ น ด ใ ห โ จ ท ก ใ ห ท น า ย ค ว า ม ม ห น ง ส อ แ จ ง เ พ อ ใ ห จ า เ ล ย ท 1 น า โ ฉ น ด ไ ป แ บ ง แ ย ก จ า เ ล ย ท 1 ก ห ล ีก เ ล ย ง ไ ม ย อ ม ร บ ห น ง ส อ ซ ง ต า ม ใ บ ค น ผ ฝ า ก ส ง จ ด ห ม า ย ห น ง ส อ แ จ ง ด ง ก ล า ว เ อ ก ส า ร ห ม า ย จ.21 แ ผ น ที 3 ก ็ระบุว าจด ห ม า ย ข อ ง โ จ ทก ท ม ถึงจ า เ ล ย ท 1 ไ ม ม ผ ม า รั บ ภายใน ก ำหน ด เ ช นน โจ ท ก ย อ ม ฟE อ ง จำเ ล ย ทั้ ง สี่ ไ ด ก า ร บ อ ก ก ล า ว ก อ น ฟE อ ง ห ร อ ไ ม ห า ท า ใ ห โ จ ทก ไ ม ม อ า น า จ ฟE อ ง ไ ม ท ศ า ล ช น ต น ก า ห น ด ป ร ะ เ ด น ข อ น ช อ บ แ ล ว"

พ พ า ก ษ า ย น

(ป ร ะ ม า ณ ชั น ช อ - สังเวียน รัตนมุ ง - เ พ ง เพ็งนิต)

แ ห ล ง ท ม า

เ นติบัณ ฑ ต ยสภา

แ ผน ก

ห ม า ย เ ล ข ค ด แ ด ง ศ า ล ช นต น ห ม า ย เ ห ต